

дѣлѣк и веществено и нравственно, по благо-
действуватъ отъ другы-тѣ.

Но колкото е богоугодно и колкото добры
слѣдствія има почитаніе-то и освященіе-то на
Недѣлній день, толкозъ по богоненавистно
и толкозъ по лоши слѣдствія има това, дѣто
да ся противопоставятъ на Божіи тѣ заповѣ-
ди други заповѣди человѣчески, които въ не-
гово име да задлъжаватъ или да принуждаватъ
человѣцы-тѣ да празднуватъ и да освящаватъ
дни незаповѣданы отъ него. Наречени-тѣ
праздници на святыи не сѫ назначени отъ Бо-
га, и никакдѣ въ Св. Писаніе нѣма да ни ся
заповѣдва да празднувамы, сирѣчъ да не ра-
ботимъ освѣнъ всякой седмій день. Заблуж-
даватъ проче тѣзи които мыслятъ и държатъ
други праздници освѣнъ Св. Недѣлѣк като
неработни дни, и не само заблуждаватъ, но и
тежко съгрѣшаватъ; защото прѣстѣпватъ Бо-
жіїк-тѣ заповѣдь. “Шестъ дни работи,” ка-
зува Св. Писаніе, и свирпи всички-тѣ си дѣла;
но седмій-тѣ день е сѣббота на Господа
Богатвоего” (Исх. 20; 9, 10, 31; 15). “Шестъ
дни ще бисатѣ за работѣ а седмій-тѣ день
ще ви бѫде святы, сѣббота за упокоееніе
Господу (Исх. 35; 2). Отъ това е явно че
колкото строго Богъ ни заповѣдва да освяща-
вамы и да почитамы седмій-тѣ день толкозъ
пакъ строго ни заповѣдва той да работимъ
шесть-тѣ дни и да вършимъ дѣла-таси. И тѣй
Св. Писаніе вмѣсто да дозволява или да о-
добрява варденіе-то на многочисленны празд-
ници, то гы осужда и възбраиява.